

Publicerad 2017-03-03 08:51 av Knoparemoj

ÖRKRETS VÄSEN SKOLAS TILL LUMINARIUM (LJUSET)

ÖRKRETS VÄSEN SKOLAS TILL LUMINARIUM (LJUSET)

Klockan närmade sig tolv och ögonlocken kändes mycket tunga.

Dagen hade varit lång och en ny dag väntade med andra uppgifter.

- Att man ska behöva sova, jag skulle gärna kunna vara uppe hela dygnet för ibland så hinner jag inte med allt.

Tankarna snurrade lite i hans huvud, tänkte tillbaka på vissa saker i livet.

en del var obehagliga en del var riktigt mysiga.

Mer och mer sjönk kroppen ner liksom och sömnen tog över rodret.

Kroppen skakade till precis som den gick in i en annan värld.

Plötsligt så stod han där bara, med sin långa rock och sin svarta hatt.

Han stod vänd emot så ansiktet syntes inte.

- Vem är du? frågade pojken när han satte sig upp i sängen.

- Mannen i den svarta rocken, visade med kroppsspråket att han ville att pojken skulle följa med honom.

- Nej, vart ska vi då ta vägen?

Ännu en gång visade mannen med rocken, ett tecken på att detta inte skulle vara farligt.

Nyfikenheten tog överhand och pojken följde med honom.

Han viftade lite att han skulle komma närmare honom.

Så fick det bli och mannen med rocken tog tag i pojkens hand.

Då flög de igenom en slags dimridå. Där efter blev det mycket mörkt och snart kom ljuset.

När de hade landat så vände sig mannen med rocken om och sa.

- Här kan jag prata öppet med dig om allt. För här är jag inte rädd för någon.

- Är du rädd på jorden?

Väldigt, för där kan man inte lita på någon.

Han fortsatte.

- Jag har tagit hit dig av anledningen att vi har funnit i ditt liv och din mammas.

före det fanns vi i din mormors liv. Vi får inte visa ansiktena för er, för det är en s.k. dödslocka. Vi vänder så småningom ansiktet men då är döden på lut

Du blir först ater här sedan atra till sist luminarium.. De är de tre mörka färgerna.

Vi kan göra en test håll mig i handen så svävar vi iväg.

Rummet vi kom till bestod av två stora soffor och ett stort bord.

Man kunde ljudligt höra hur någon sov i det angränsande rummet.

- Kom så ska vi se hur denna man reagerar.

Han ställde sig vid sängen med ansiktet bort ifrån mannen.

Med ett hopp nästan ur sängen kom mannen upp och tittade förskräckt emot den svarta mannen med den svarta hatten.

- Vi kom tillbaka till ljuset förklarade han att det vi hade sett var människans samvete.

Något mörkt i livet hade gnagt i hjärtat och nu såg han själv med egna ögon resultatet.

Människor kan inte se sina misstag ibland utan de säger att det är alltid någon annans fel. Eller var det bara otur. Människor borde kunna se skillnad på mörkret och ljuset, men ibland uppfattar jag det att de ser bara grått.

Alla blir så småningom ett ater och ska då hjälpa människor på jorden. Detta är något som är skrivet.

- Men de som alltid har varit elaka och dumma?

- De kan också naturligtvis bli en ater och de kommer genom århundrade att

ändra sin inställning. För får man själv se hur andra beter sig kanske man kan se sig själv där igenom. Ingen slipper undan denna skola.

Det är bara så att vi behöver varandra, ingen kan påstå att man klarar sig själv i alla stunder.

- Som ater, får du lära dig att kunna behärska dig när det är mörkt.

Det är det första lektionen. Mörkret är en betydande del av vårt väsen.

Uppemot två hundra år kan det ta att komma till nästa steg som är ater.

Varje människas inre, kan plågas av mycket mörker, det är därför vi ska skolas så vi förstår detta. I nästa fas som kan varar upp till tusen år, innan du blir atra.

Och naturligtvis det stora målet luminarium.

Då är det för första gången du får skåda ljuset och föra ut detta till människorna.

I morgon ska vi ut på en promenad då är du själv få se hur ett arbete av ett väsen går till.

De var på en gång iväg och den första anhalten var en lite pojke som var mycket rädd för mörkret.

Han satt alltid i sin säng och undrade vad det var under sängen.

Men till slut hade han också somnat och låg där och drömde om att få sparka fotboll.

- Vi väsen kan förmedla genom ett drömtillstånd hos människorna att påpeka att mörkret finns alltid där. Men att det går att göra något åt det.

På denna resa har vi tagit med en som har nått fram till luminarium. Han ska visa pojken att efter mörkret kommer ljuset.

I pojken dröm klev vi rakt in och förmörkade tillvaron. Pojken slängde sig av och an i sängen. Han fick genom sin dröm vara med på denna fantastiska resa.

Nu befann han sig hos människor som aldrig hade sett något ljus och därför hade de inga ögon. Det var människor som inte vill se att det pågår något hemskt. Man bara sa.

- Att det är bättre att inte se eländet.

Den fortsatta resan visade både på hur människor beter sig och hur de känner.

Många sa att det finns inget ljus i tunneln. Många var mycket ledsna över att de mörka tankarna hade tagit över. De kunde inte se sig själva som om att de gjorde något fel. Men då klev luminarium fram och förmedlade detta ljus

Människor blev liksom förbytta när de såg ljuset, för de hade aldrig trott att ljuset var så upplyftande.

- Jag själv får inte titta för då uppslukas jag av ljuset och då försvinner jag för alltid.

Vi fortsatte in i människornas tankar och vi var tvungna att nästan hugga oss fram genom denna djungel av mörka tankar. De växte upp som ogräs överallt. En tog i pojken och släpade med honom en bit för att han riktigt skulle uppslukas av mörkret. Men i sista stund räddades han av ater.

- I detta mörker av tankar finns en avgrund där ingen kan ta sig upp. Hur du än försöker så går det inte. Det blir bara värre och värre ju längre ner du kommer.

Längst ner är avgrundens tankar invirade med elakheter och de förljugnas källare.

Vi kom till en kvinna som hade gjort mycket gott i världen och vi förstod att hon hade fått luminarium. När vi kom in i hennes tankar var det ljust och skönt.

Här var tankarna till och med vänliga mot varandra. De höll faktiskt igen för att någon annan tanke skulle få öppna sina tankar först. Hos denna kvinna fanns det inga mörka tankar alls. Utan de hade försvunnet genom att hon hade fått luminarium.

- Är alla människor sådana? De flesta är goda med mörka tankar. Det finns knappast någon som är god och ha goda tankar. Detta är något som vi förmedlar till dem. De är mest påverkbara när de sover. De vet knappast ibland vad de drömmer om men hjärnan uppfattar detta och hjälper dem på spåren.

- Tror du att jag kan också få se luminarium. Det är jag absolut säker på.

Nu när du har sett hur detta gått till vet jag att du har andra tankar nu.

När du vaknar kommer du att säga.

Vilken konstig dröm jag hade i natt. Men då var det vi som var där.

Pojken skeppades ut genom den sluss som förbinder tankarna med sömnen.

Vi önskar dig lycka i livet och var inte rädd om du kommer att se oss

Det är bara så att vi alla ska genomgå det här.

Just då såg pojken ett starkt ljussken och förstod att ater hade nu blivit luminarium.

Bo Grapensskog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knoparemoj med Poeter.se id #61841 innehar upphovsrätten